

UDVARHELYI HIRADÓ

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fil. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 korona.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Becsek Aladár.

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora
50 fillér. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

A nevelés.

Sok szó esett már a gyermeknevelésről ugy a sajtóban, mint a különféle értekezleteken. Pedagógusok, szülők, lelkészek elmondták már nem egyszer nézeteiket ebben az ügyben és hogy egységes megállapodásra mégis még a mai napig sem jutott a magyar társadalom, az is egyik bizonyítéka annak, hogy nehéz és felette fontos kérdés ez, amely felett nem lehet csak úgy könnyedén napirendre térni.

Sokat foglalkoznak vele, mert hogy nincs rendjén a dolog úgy, ahogy ma nevelik a fiatalságot, arról igen sok esetben szomorú tanúságot tesz magának a fiatalságnak lépten-nyomon észlelhető izléstelen fegyelmezetlensége.

A régi jó időkben majdnem egészen az iskolára bízta a nevelést. A gyermeket, ha egyáltalán akarták neveltetni, beadták az iskolába, aztán ott volt jóformán reggeltől estig a mester szeméi előtt, aki mivel nem volt kénytelen tulságos sok elméleti ismeretet belevésni a gyermek fejébe, hát ráért arra is, hogy a szerénységről, engedelmségről, meg a tisztességtudásról is szólhasson egy-két szót a tanítványainak. A szülőknek alig maradt valami tenni-valójuk.

De ma nincs már ez így. A modern közoktatási tanterv a fősulyt az iskolában a gyermek értelmének fejlesztésére és az elméleti ismeretek elsajátítására fekteti, a nevelést pedig majdnem kizárólag a szülők, illetőleg a család gondjaira bizza. És ez a mai viszonyokhoz képest helyes is. Annyi ma már a legegyszerűbb embernek is feltétlenül szükséges ismeret, hogy az a néhány óra, amelyet a gyermek naponta az iskola padjaiban eltölt, gyakran még arra is kevés, hogy az elméleti tudás legalapvetőbb fogalmaival megismerkedhessék és csak a legkritikább esetben marad annyi ideje a tanítónak, hogy tanítványait a vallás és a társadalom által reájuk szabott köteleességek teljesítésére is figyelmeztethesse.

Ma, amint a gyermek betöltötte a hatodik életévét, könyvet meg czeruzát nyomnak a kezébe, elküldik az iskolába és attól kezdve tanulni kell neki és csak tanulni, de nem egyszer mind művelődni is.

Ezt végezze el a család. És sok esetben derekasan el is végezi; de sajnálatos, hogy sokezerszerte több az olyan eset, amikor akár kellő műveltség hiánya, akár pedig a nagymérvű elfoglaltság megakadályozza a legjobbakaratu szülőket is abban, hogy gyermekeik nevelésére elegendő gondot fordíthassanak. Ezeknek a gyermekeiből lesznek aztán azok a félművelt emberek, akik, ha nincsenek is mindig terhére a társaságnak, igen sokszor maguk tartják azt másokra nézve terhesnek, feszélyezőnek és ha csak lehet, hát visszavonulnak a nyilvánosság elől, az elégséges nevelés hiánya miatt megfosztván magukat a társas együttlét kellemességeitől.

De amely családokban szemelőlőt tartják is a gyermekek gondos nevelését, gyakran sok félszűséget követnek el. Különösen kétféle irányban tévesztik el a szülők a gyermeknevelés helyes vezetését. Vagy nagyon sokat megengednek a serdülő fiatalságnak, vagy pedig tulságos szigorral bánanak velük. Mind a kettő nagy hiba és mint általában a szélsőségek, ezek sem maradnak megboszulatlanul. Kiváltképen a nagy engedékenységek káros a gyermeknek amugy is minden fegyelemtől természetesen irtózó féltelen lelki világára. És ennek a legtöbb esetben a szülők tulságos jószívűsége, vagy ami még ennél százszorta rosszabb, a nagy hiusága az oka.

Az a sok családi zseni, akit a szülők becseztetése, dicsőítése meg elkényeztetése rendszeren a család zsarnokává avat, mikor kilép az életbe, a legtöbb esetben keservesen tapasztalja, hogy bizony

nem egészen olyan a világ, mint a minőnek ő gondolta. Mikor látja, hogy az ő égis magasztalt nagy tehetségének az alkotásai a többi emberi művekkel össze sem hasonlíthatók, vagy kedvét veszi és elégedetlen lesz, vagy pedig még egy darabig erőlködik, hogy az életben is bámulokat szerezzen magának és mert ez rendszeren nem sikerül neki, az a fenhéjázó dölyfös büszkeség, melyet a családja félszeg nevelésének köszönhet, nevetségessé teszi a komoly emberek előtt.

Talán nem ennyire káros, de minden esetre helytelen a nagy szigorúság is a serdülő gyermekekkel szemben. Ne neveljünk alázatos szolgálékeket a gyermekeinkből, az élet, ha kell, sokkal könnyebben megtanítja erre őket, hanem a kellő tiszteletadás és az érdemesek nagyrabecsülése mellett, oltuk be fiaink fogény lelkének rózsatökéjébe a személyes bátorság és a nemes önértet dusan gyümölcsöző ágát is, mert csak az önálló gondolkodású és becsületes, nyiltszívű emberektől várhat a társadalom erkölcsi támogatást és hasznos produktív munkásságot.

Ha ezeket a nevelési irányelveket követnék a magyar társadalom illetékes tényezői, akkor a boldogabb jövő kort sok olyan tehertől mentenék meg, amilyenek most a rendszertelen nevelés következményeképpen nagyon is veszélyeztetőleg nehezdednek a mi társas életünkre.

Belföld.

Egyszerű közigazgatás. A belügyminiszteriumban körülbelül készen áll az a törvényjavaslat, mely fölhatalmazást ad a kormánynak arra, hogy a közigazgatási élet egyes szféráiban bizonyos egyszerűsítéseket léptessen életbe. Ezzel a szándékkal, alig kell mondanunk, hogy egyetértünk. Helyesnek, jónak és kívánatosnak tartjuk, hogy a magyar bürokrácia dusan tenyésző hajlásaiból minél több lenyessék, hogy ily módon ne csak a közigazgatás legyen egyszerűbb, hanem az a költség s az a munkaerő, mely ezek intézésére ma le van kötve, fölszabadulva, más téren gyümölcsöző munkát végezzen.

Nem volna nehéz hamarjában olyan tényeket állítani össze, melyekkel az eddig követett politika csődjét lehetne bebizonyítani. Sőt könnyen mehetnénk tovább és bebizonyíthatnók azt is, hogy az ugynevezett nemzeti géniusz mennyire meddő s mennyire képtelen volt nagy alkotásokra azokon a mezőkön is, melyeken joggal sokat lehetett várni tőle.

Nem megyünk annyira, hogy e meddőséget teljesen a nemzeti lélek szegénységének és fenkölt törekvések hiányának tudnók be. Tapasztalataink szerint egyeseknél nem hiányzottak a nemes aspirációk, sőt meg volt a belátás és az eszközök ismerete is. Mindamellert ez ideálok csak ritkán valósultak meg, főleg azért, mert nemzeti életünket lassanként úgy rendeztük be, hogy abban több gátja lett a fejlődésnek, mint előmozdítója a haladásnak. Mindenekelőtt mérhetetlenül kiterjesztettük a bürokráciát.

Államosítottunk mindent ami kezünk ügyébe esett, ily módon megsemmisítettük a szabadság apró fókuszait, leromboltuk a municipiális életet, guny tárgyává tettük a lokális hazafiságot, feledve, hogy a részek emelkedése nélkül, nem emelkedhetik az egész s a partikuláris emelkedésnek egyik főtényezője éppen az a lokális hazafiság, melyet annyi passzióval gunyoltunk ki. Alig maradt számbavehető fiatal tehetség, mely ne esett volna a bürokrácia hálójába. A szabad társadalmi tevékenység apostolainak száma mindinkább apadt s a bürokrácia bár fölszívta a legjobb erőket, mégis képtelen volt a nemzeti emelkedést kellően gyorsítani.

Ezelőtt egy negyedszázaddal Grünwald Béla leírta, hogy a magyar közigazgatás mint vált az igazi szabadság ellenségévé. Mennyire kedvezett az

apró zsarnokok kifejlődésének. És mi hozzátehetjük, hogy ez a szellem volt az, mely lassanként megbénította a jobb törekvéseit, lenyomta a magyar közélet nivóját.

Nemrég egy erdélyi papnak levele került kezünkbe, melyben az illető, vázolvva a nép mai helyzetét szomorúan utal arra, hogy a reményvesztett parasztság visszakívánja az ötvenes évek abszolutizmusát, mely reá nézve kedvezőbb volt és szabadabb mozgását kevésbé gátolta. Ez nem egyedül álló vélemény.

Szél Kálmánnak nagyon igaza van, mikor a közigazgatást egyszerűsíteni akarja.

Ha a régebbi vidéki közigazgatásunk csak tizedrésnyi erőt, figyelmet és fáradságot fordított volna a nemzet igazi érdekeinek, az alsó rétegek jogosult kívánságainak fölkarolására, ma nem állnánk megsejyenyülve azok előtt a meg nem czáfolható tények előtt, melyek a gazdasági hanyatlást, a hazaszeretet meggyöngyölését mutatják.

Nem kellene unos-untalan a nemzeti érdekek iránti közömbösségről panaszkodnunk és nem sülyedtünk volna oda, hogy harmincz évi vergődés után nincsenek meg nálunk sem a politikai fejlődésnek, sem a gazdasági haladásnak biztosítékai.

Ritkán jutunk ahhoz, hogy emelkedésünket más, szerencsésebb nemzetekével összemérnők. Ezt szerencsének mondjuk azért, mert megóv bennünket attól, hogy tiszta képet kapjunk vergődéseink csekély eredményéről és kétségbeessünk nemzetünk jövőjén.

A közigazgatás tervezett egyszerűsítése minden esetre sokan segíthet, az első lépés a kilábolás felé. De igazi sikere mindezeknek a reformoknak csak akkor lesz, ha képessé teszi a közigazgatási organizmust feladatainak sikeres megoldására anélkül, hogy fölszívna a nemzet minden számbavehető tehetségét. (T.)

A székelyföldi erdei legeltetés kérdéséhez.

Az „Udvarhelyi Híradó“ legutolsó számában „A székelyföldi erdei legeltetések“ czime alatt megjelent cikkre — mert az az egész székelyföldre vonatkozik s így engem is, mint a székelyföldi erdőbirtokok egyik kezelő erdőtisztjét közelről érdekel — kötelességemnek tartom az eziránt érdeklődőknek az udvarhelymegyei erdők legeltetéséről a valóságnak megfelelő hű képet mutatni be, nehogy a nagy közönség, a tájékozatlanság miatt, az erdőtiszteket tekintse a székelyföldi nyomorúságok okozójának. Mert hiszen azt mindenki tudja, hogy az üzemperteket erdőtisztek készítik, tehát az erdei legeltetés kérdésének megoldása is első sorban az erdőtisztek feladata.

Tisztán a székely egyesület felterjesztéséhez csak annyi megjegyzésem lehet, hogy az abban foglalt elvek — ott, ahol azok még tényé nem váltak — igen helyesek és sürgős foganatosításuk kívánatos.

Udvarhelyvármegyére azonban fontossággal nem birhat, mert az abban felsorolt kívánságok már teljesítve vannak.

Mivel azonban a cikk bevezető részében a nép gazdasági nyomorúságát és a szarvasmarha tenyésztés csökkenését az erdei legeltetés tulságos korlátozásának tulajonítja, be akarom bizonyítani, hogy ezen állítás — ha Udvarhelyvármegyére is vonatkozik — csak téves információ alapolhat.

Udvarhelyvármegyében az államerdészeti kezelés óta nem hogy apadtak volna az erdei legelők, sőt ellenkezőleg azóta keletkeztek.

Az udvarhelyvármegyei erdőbirtokosoknak, — főképp a havasi részekon — a kataszter szerint a

közterek területéhez mérten aránytalanul kevés legelőterületük volt.

Az államerdésznek tehát mindjárt működése első időszakában egyik elsőrendű feladatát képezte a hiányon *legelő-erdők* létesítése által segíteni. Mert nagyon téved az, aki azt hiszi, hogy az erdőbe egyszerűen csak be kell engedni a legelő állatot s az ott boldogan megél. Az erdő és legelő két különböző gazdasági ág; vagy az egyik vagy a másik, de egy és ugyanazon terület két hivatásának, t. i. az okszerű erdőgazdaságnak és a legelőgazdaságnak egyidőben nehezen felel meg. Nem azt akarom ezzel mondani, hogy az erdő egyáltalában nem legeltethető, hanem azt, hogy a fiatal és középkorú jó záródású erdőkben a legelő állat kevés táplálékot talál, a vágásokba és a mesterséges ültetések közé pedig, ahol a fű legtöbb esetben buján tenyészik, igen természetes dolog, hogy a legelő állatot beengedni mindaddig nem lehet, míg az a fában, illetve fiatal csemetékben, melyekből erdőt akarunk nevelni, kárt tehet.

Azt azonban, hogy a székelyföld népének erdei legelők alakítása életkérdés, senki sem tudhatta jobban, mint az az erdőterületi személyzet, mely az év legnagyobb részét az erdőkezelési és erdőrendezési külső munkálatok teljesítése végett a nép között töltve, az erdőbirtokosok szükségletéről a helyszínen szerezhetett bő tájékozást.

E szerint igen természetes, hogy a *legelő-erdők* kérdésének megoldása volt az első és legsürgősebb feladat. Épen ezért Udvarhelyvármegyében ezelőtt 8–9 évvel kezdődőleg a kir. erdőfelügyelő, a közgazgatási hatóság megbízottai és az illető erdőgazdálkodás kezelő erdőterületi bizottság, melyhez a legtöbb esetben az erdőhivatal főnöke is csatlakozott, rendre bejárta az összes erdőbirtokosokat és az erdőbirtokosok képviselőinek jelenlétében, azok kívánságainak meghallgatásával, igényeiknek mérlegelésével a helyszínen jelölte ki azon területeket, melyek rendszeres kezelés mellett *állandó legeltetésre* alkalmasak, ugyancsak ezzel egyidejűleg elkülönítette azon erdőterületeket is, melyek fekvésük és talajviszonyaiknál fogva — mint feltétlen erdőtalajon álló erdők — csupán erdőtenyésztésre alkalmasak.

Ennek eredménye az, hogy ma nem csak a nagy kiterjedésű erdőkkel bíró udvarhelyi és homoródi járásban, de még a kereszturi járásban is — ahol pedig az osztatlan közös erdőbirtok igen kevés — nincs egyetlen egy nagyobb erdőbirtok, melyben miniszterileg jóváhagyott üzemterv szerint kezelt *legelő-erdő* s e mellett a terület arányában a faszükséglet kielégítésére tervszerűen berendezett erdő is ne volna. Sőt vannak erdőbirtokok, melyek — tekintettel a helyrajzi fekvés, termőhelyi s főképp a fakelendőségi viszonyokra s ebből folyólag a területek jövedelmezőségére — egész terjedelmükben kizárólag *legelő-erdőre* vannak berendezve.

S határozottan állithatom, hogy erdőbirtokosaink az erdei legeltetés kérdésének ezen megoldásával tökéletesen megvannak elégedve. Megengedem azonban, hogy lehetnek most is e kérdésben a kákván is csomót keresők, ezeket azonban, míg egy fa lesz az erdőben s egy legeltethető fűszál a vágásokban, a rendszeres erdőkezelés kielégíteni sohasem fogja.

Megjegyzem azonban, hogy a tisztán erdőgazdaságra berendezett erdőknek is csupán az erdőtenyésztési szempontból feltétlenül szükséges és törvényszerűen tilalmazandó részeit helyezik az üzemtervek meghatározott ideig legeltetési tilalom alá.

Állításaim igazolására felhozhatom azt, hogy a vezetésem alatt álló korondi m. kir. járási erdőgazdálkodás körületéhez tartozó 153 erdőbirtok 651423 kat. hold erdőterületének ez időszerint még 10%-a sem áll legeltetési tilalom alatt.

Ez még a laikus szemében is kevésnek tűnhetik fel, a szakember előtt pedig szinte hihetetlennek. Pedig ez így van s magyarázatát épen abban leli, hogy a *legelő-erdők* előkészítése az erdőbirtokosoknak annyi fatömeget szolgáltat, hogy azt a legtöbb erdőbirtokos az előirt időre sem maga kihasználja, sem pedig értékesíteni nem tudja: ezért a legelő erdők előkészítésére megszabott időtartamra az erdőterületek felhasználatai csak a legelőerdők fakészleteiből nem fedezhető faszükségletek kielégítésére szorítkoznak.

Udvarhelyvármegyében tehát a székelyegyesület felterjesztésében foglalt kívánság már teljesítve van.

Igaz, hogy a legelő-erdők előkészítése lassan halad, ennek azonban főoka az, hogy nincs fakereskedelem, nincs faipar, mely a rengeteg fakészletet eldolgozza. Ezér holdakra menő erdők várnak ki-

használásra, amelyeknek fakészletét értékesíteni nem lehet, mert a fakereskedésben nincs abszolút semmi verseny.

A székely nép gazdasági tönkrejutását egészen más és sokkal fontosabb bajok fogják előidézni, mint az erdei legeltetés kérdése.

A betegség alapos gyógyításának főkélléke a diagnózis helyes megállapítása. Azért mindazok, akik a székely nép boldogulásáért valamit tenni akarnak, keressék a betegség *igazi okát*. Ha azt egyfelől az erdőben keresik, helyes uton járnak, de a seb ez időszerint nem az erdők helytelen gazdasági berendezésében van. Addig, amíg az erdőbirtoka a székely népnek meg van, komoly veszély nincs, mert ha a gazdasági kezelés hibás és az igényeknek meg nem felelően gyakoroltatik, azon egy könnyen kieszközölhető erdőterületi személyzet változtatással könnyen segíthető, de mikor a székely nép lába alól kicsuszik a föld s nincs honnan fát vágni és nincs ahol legeltetni s mikor a vándorbotot is idegen erdőben lesz kénytelen vágni, akkor azt hiszem késő lesz, vagy legalább is eredménytelen a gazdasági — nem nyomorúság — hanem tönkrejutás okát kutatni. Ma talán még lehetne segíteni, vagy legalább megmenteni, ami még megmenthető.

Ha a székely egyesület ismert üdvös működését a székelyföldi erdőkre is kiterjeszti, mindenesetre hálára kötelező munkát végez.

Abban azonban azt hiszem igazat ad nekem mindenki, hogy tisztviselő a közügyek terén felmerült kérdésekben hírlapi polémiába nem elegendhetik, különösen midőn meg van győződve arról, hogy a közügynek úgy sem használna semmit.

A veszélyvel fenyegető bajok orvoslására az illetékes hatóság megtette intézkedését s részéről e kérdés további fejtegetése sem időszerű, sem illetékes nem lenne.

De ha a székely egyesület elismert tekintélyei befolyást gyakorolnak a bajok orvoslására, bizonyára a legüdvösebb szolgálatot teszik a székelységért s ha talán a jelen kor nem is, de az utókor hálára lesz érte kötelezve.

Ráduly János, kir. főerdész.

Ujdonságok.

Emléket az agyagfalvi réten! Az agyagfalvi réten felállítandó székelyemlék-alap javára adakoztak: Benczédi Ferencz 1 kor., Csiszér Áron 40 fill., Molnár Dániel gyűjtőívén 9 kor. 36 fill., Szabó Sámuel gyűjtőívén 1 kor., Csiszér Pető nyűjtőívén 6 kor. 30 fill., Nagy Sándor 6 kor. Kádár Lajos 2 k. 36 fill., Székely József gyűjtőívén 6 kor., Sebestyén Mózes gyűjtőívén 5 kor., Ürmösi Kálmán gyűjtőívén 2 kor., Rozsondai József gyűjtőívén 3 kor. 80 fill., összesen 43 kor. 22 fillér. Ezt hozzáadva a már begyűjtött 3406 kor. 92 fillérhez, az alap összege tesz 3450 korona 14 fillért. Fogadják a nemesszívű adakozók hazafias adományaikért a végrehajtó bizottság hálás köszönetét. *Ferencai János* végr. biz. pénzt.

Hymen. Derzsi *Veress* Mózes felsőfalvi áll. iskolai tanító szeretetreméltó, kedves leányát, *Ilonkát* m. hó 22-án eljegyezte *Kakucs* György parajdi áll. iskolai tanító.

Székelyudvarhely város közgyűlése. Mult számban részben beszámoltunk a 23-án tartott képviselőtestületi közgyűlésről. Folytatolagos tudósításunkat a következőkben adjuk. A tanács által az 1895–98. években ki nem vetett pótdók felhajtására nézve tett azon javaslatot, mivel a törvényhatósági bizottság azok törlesztését nem hagyta jóvá, kérésintézzenek a törvényhatósághoz, miszerint az adósságok fedezésére már amugy is gondoskodva lett a felveendő 32,000 koronás kölcsön által, így azok felhajtása az év végére maradjon, a közgyűlés elfogadta. Az aszfalt járdák átvételére kiküldött bizottság jelentése s ezzel kapcsolatosan a Jánosy Gyula által beadott panasz alapján az 1899-ben lerakott, ugyancsak a Bethlen utcái járdák megvizsgálására ujabban egy bizottságot küldenek ki. A házszámok és utcanevek tábláit vaslemezről fogják készíttetni. Az ev. ref. koll. előjárásága azon átiratára, melyben a Mária-Valéria gyermekkert épület átadását kéri, a bizottság a tanács azon javaslatát, hogy az az eredeti árban átadandó volna, a képviselőtestület elfogadta. A tanácsnak a Vargapatak befödésére tett indítványát eljuttették s annak medrét teljes hosszában kiköveztetni határozták. A városi állatorvosi állásnak bétöltését ideiglenesen elhalasztották. A megyei iparfejlesztő bizottság által egy lenkikészítőgyár részére kért 5–6 k. hold terület kiválasztására dr. *Török* Albert elnökölte alatt bizottságot küldöttek ki. A

Szent Ferencz-rendi zárdafőnök a rend tulajdonát képező taksás helyek megvételére tett ajánlatát, pénzhiányában, figyelmen kívül hagyta. Az aszfalt folyókák fedeleinek átvételére bizottságot küldenek ki. A nyugdíjválasztmányba dr. *Nagy* Samut és *Soó* Gáspárt választották be. A közigazgatási bíróság által megítélt kisdédvőnök esedékes failletményét az előre nem látható kiadások terhére kifizetik, jövőre pedig a költségvetés keretébe felvenni határozták. Az utcák takarítására 2240 koronában kötött és előterjesztett szerződést tudomásul vették, ugyancsak tudomásul szolgált a következőkkel ölenként 2 k. 20 f. és 2 k. 70 fillérben kötött szerződés is. *Gyerkes* Mihály tanítónak az ötödik osztály tanításáért 200 k. jutalmat szavaztak meg. *Simó* Mátyás adóhiv. pénztárnoknak az adóhiv. személyzet szaporítása iránti kérését elutasították. Dr. *Gyarmathy* Dezsőnek a 24,000 kor. után öt terhelő 5%-on felüli kamatok elengedése végett beadott kérését, tekintettel azon körülményre, miszerint az ügy a miniszter határozata folytán a rendes bíróság előtt folyamatban van, annak eldöntéséig félre tették. A gyűlés több lényegtelen tárgy elintézésé után este egyegyed nyolcz órakor véget ért.

Törvényhatósági közgyűlés. Udvarhelyvármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 16-án d. e. 9 órakor tartja rendes közgyűlését. A tárgysorozat 56 pontból áll s kormányrendeleteket, hivatalos előterjesztéseket, választásokat, szabályrendeleteket, községi ügyeket, átiratokat és kérvényeket ölel fel.

Színészek városunkban. Mint értesülünk, *Szabadhegyi* Aladár színigazgató jól szervezett társulattal e hó folyamán 2–3 heti tartózkodásra városunkba érkezik. *Szabadhegyi* jelenleg *Csik-Szeredában* időzik, a hol előadásai a közönség általános tetszésével találkozhatnak. A társulat csak a két bemutató előadás után, a midőn már a közönség a szereplőket, az ensemblét megismerte, szándékozik egy rövid bérletet gyűjteni. E körülmény mindenesetre méltányolható azok után, amit a műpártolás terén már kitapasztalni szerencsénk volt, a melyek csaknem teljesen bizalmatlanná tették az egyes színtársulatokkal szemben a közönséget. A miket a *Szabadhegyi* társulatról olvasni alkalmunk volt, csakugyan a realitáson alapulnak, a miben kételkedni nincsen okunk — ugye a társulatnak itt városunkban, a melynek műpártoló közönsége számottevő, — ha nem is fényes, de mindenesetre jó szezont jósolhatunk.

Az államjavalmazási pénzalap 1900-dik évi zárszámadása f. hó 1-től kezdődőleg, az állandó választmány véleményével ellátva, a vármegyei I-ső aljegyző irodájában, az 1886. évi XXI. t.-cz. 17. §-ában foglalt intézkedés szerint, 15 napi közzemlére kitétetett; mely idő alatt az egyes adózók betekinthetik s arra észrevételeiket a közgyűlést megelőzőleg 5 nappal az állandó választmánynak beadhatják.

A Nőegylet fillérestélya. A Nőegylet 27-iki estélyét *Lántzky* Piroska rendezte, a ki tartalmas programmal kedveskedett a szép számmal összegyűlt közönségnek. Az egy felvonásos színdarabot megelőzőleg *Harmath* Ödön szakiskolai tanár egy élőképet mutatott be. Az élőképet azt a jelenetet ábrázolta, a midőn a tündér, nem tudni mi okból, megjelent az eszkimók előtt. Az elrendezés kifogástalan volt, s abban legfeljebb csak azt a hibát találtuk, hogy az eszkimók, kiknek a háttérben a tündér megjelent, nem nagyon látszottak ő róla tudomást venni, s inkább kíváncsiak voltak arra, hogy vajjon milyen hatást gyakorolnak a közönség soraire? — Tetszéssel fogadták a *Madarász* Irénke és Dr. *Kovácsy* Albert által előadott „Az egér” című egy felvonásos vígjátékot. Az itt eljátszott diszkrét, fiatal és bájos özeveg szerepe *Madarász* Irénkének, a tehetséges műkedvelőnek, egyik kiváló alakításai közé tartozik; *Kovácsy* a szerelmes ügyvédet szintén sikerrel kreálta. A műsor utolsó számát *Harmath* Ödön által bemutatott vetített árnyképek tették. A képek jobban való érvényesülése végett, úgy látszik minden utógondolat nélkül, a nézőtér összes lámpáit kioltották. De alig sötétedett el a terem, alig lehetett 3–4 képet látni a bemutatásra váró 15–20 ből, a lámpákat ismétleten felkellet gyújtani, mivel a sötétben ismeretlen imitatorok az egész állatvilág hangját reprodukálták. Mindenesetre sajnálatos körülmény, hogy a karzatra azokat is beeresztik, akik egyáltalán nem fillérestélyrevalók, s akik maguknak ezt a mulatságot a többség rovására megengedik. — A legközelebbi estély f. hó 13-án lesz.

Szentgyakorlatok a r. kath. főgymnasiumnál. Gr. *Majláth* Gusztáv erdélyi püspök febr. 27-én d. u. P. *Midvinsky* pozsonyi Jézustársasági atyát a

helybeli r. k. gymnasiumhoz küldötte, hogy az ifjúsággal a mai napig bezárólag szentgyakorlatokat tartson. Maga a püspök pénteken délután érkezett meg s az állomásnál *Soó Gáspár* igazgató fogadta. Jövetelének czéjla pusztán az ájtatosságokban való részvétel és gyónatás. Semmi más teendővel nem foglalkozik és már hétfőn el fog utazni.

Márczius 15-ike. A helybeli ev. ref. kollegium „Ifjusági Petőfi Önképzőköré” márczius 15-én, délelőtt 11 órakor, hazafias ünnepélyt rendez a kollegium tornacsarnokában. Az ünnepély sorrendjét legközelebbi számunkban közölni fogjuk.

Halálozások. M. hó 24-én hunyt el *Szabó Farkas* megyei pénztári ellenőr, nyug. honvédfőhadnagy. Haláláról a család a következő gyászjelentést bocsátotta ki:

Özv. *Szabó Farkasné* szül. *Spányik Ilka* a maga, valamint az elhunytak mostoha atyja id. *Nagy József*, édes anyja szül. *Soós Rebeka*, édes testvérei *Lila*, *Anna*, *József*, *György* és *Géza*, mostoha testvérei *Dénes* és *Lajos*, valamint összes rokonai nevében fájdalmas szívvel jelenti, hogy a gondos férj, szerető gyermek, jó testvér és rokon *Szabó Farkas* megyei pénztári ellenőr és nyug. m. kir. honvédfőhadnagy, életének 45-ik, házasságának 11-ik évében, f. hó 24-én d. u. 4 órakor, öt napig tartott kínos szenvedés után meghalt. Hült tetemei f. hó 26-án d. u. 3 órakor fognak *Kossuth-utcai* lakásáról az ev. ref. egyház szertartása szerint örök nyugalomra elhelyeztetni. Nyugodjanak porai csendesen!

Haláláról egyidejűleg a vármegye tisztikara is bocsátott ki jelentést. A megboldogult a vármegye szolgálatában mint ügybuzgó tisztviselő 8 évet töltött.

Mult hó 25-én hunyt el *László Győző* m. kir. pü. ig. irodatiszt életének 41-ik évében. Temetése 27-én történt meg a róm. kath. vallás szertartása szerint.

Ingyenes felolvasás. Ma délután 2 órakor az az Iparos-kör nagytermében *Nosz Gusztáv* főreálisk. tanár tart felolvasást a Kurucz költészetről.

Protestáns-estély. Humánus törekvés serkentette munkára azt a lelkes csoportot, a mely a protestáns-estéknek nevezett összejövetelekkel a vallásos összetartás érzetének öregbítése végett állandó intézményt honosított meg e városban. A mult vasárnap volt az ilyen második estély a kollegium tornacsarnokában, s a sikernek már biztosítéka az az érdeklődés, a melyet a diszes közönség az összejövetel iránt tanúsított. Az estét a gyülekezet éneke nyitotta meg, majd pedig *Nagy Irma* szavalt. *Kovács Dániel* tanár az énekről tartott felolvasást. Először általában, majd áttérve az egyházi éneklésre tüzetesen foglalkozott a bibliai ének-költéssel, mely örök maradandó kincsei s megnyilatkozásai a vallásos léleknek. Majd szólott a protestáns éneklésről s buzdított annak gyakorlására, mint amely által az áhitatosság legtisztább és fenségesebb kifejezést nyer. A felolvasást megelőzőleg a protestáns énekkar énekelt, utána pedig *Pap Sándor* szavalt. A szép ünnepélyt a gyülekezet éneke zárta be.

A városi birtokosság ez évi közgyűlését *Hlatky Miklós* elnökle mellett f. hó 17-én d. u. 2 órakor tartja a városház nagytermében a következő tárgysorozattal: 1. Megnyitó. 2. A pénztári számadás bemutatása. 3. Az 1901-iki költségvetés megállapítása. 4. A város és a birtokosság között a 300,000 kor. ügyében kötendő egyezség előterjesztése. 5. Indítványok.

A Bethlen Gábor fejedelemnek Nagy-Enyeden felállítandó szobor alapja javára a gyűjtés sorélyen folyik, úgy, hogy a már begyűlt összeg 28383 kor. 87 fillér. Misem bizonyítja fényesebben a magyar közönség áldozatkészségét, mint az, hogy a nagy fejedelem szobrára aránylag oly rövid idő alatt ily tetemes összeget hordott össze. Az ügyet ismételtén a közönség szives figyelmébe ajánljuk.

Iparosok fillérestélye. A Polgári önképző- és segélyező-egylet által márczius hó 4-én rendezendő fillérestély műsora: 1. Nyitány a helybeli első zenekar által. 2. Étlkép (Tableaux) *Zách Felicián boszúja*. Résztesznek: *Zách Felicián*: Ifj. Szemerjay Károly, Gertrud: *Lóffy Margit*, II-ik Endre: *Csiki Albert*, udvarhölgyek: *Ráduly Irma*, *Jakabos Kata*, főurak: *Mészáros Zoltán*, *Hettás Gusztáv*. 2. Humorisztikus felolvasás *Szabó Gyula* által. Ezt követi: *Az idegesek*. Bohózat 1 felvonásban. Irták: *Michel* és *Labiche*. Ford. *Ilosvai Hugó*. Rendező: *Fischer*. Személyek: *Szikra Pál* — Ifj. Szemerjay Károly. Csendes Gábor — *Mészáros Zoltán*. *Cicelke*, leánya — *Ráduly Irma*. *Tar Elek* — *Csiki Albert*. *János*, *Csendes* szolgája — *Hettás Gusztáv*. *Jancsi*, *Szikra* szolgája — *Kövari Bertalan*. 5. Étlkép (Tableaux) *Mária királyné a fogságban*. Résztesznek: *Mária*: *Szentes Ilona*, udvarhölgyek: *Mészáros Róza*, *Szabó Ilona*, apácák:

Jakabos Kata, *Derzsi Irma*, őr: *Ifj. Szemerjay K.* Rendezők: *Hermann Helén*, *Bretz Lujza*, *Váczy József*, *Válenstik Endre*.

Székelyegyleti első takarékpénztár XXV. rendes közgyűlése m. hó 24-én tartatott *Ugron Gábor* ig. elnökle alatt. Megnyitójában részvételle emlékezett meg *Bartha Károly* pénztárnok haláláról, ki 19 évig volt a pénztáratnak pontos és lelkiismeretes munkása, derék tisztviselője. Emlékét a közgyűlés jegyzőkönyvében megörökítette. Az évi üzleteredmény 24,594 kor. 43 f., ebből a tartalékalap 3000 k.-val kiegészítettet 150,00 koronára, a külön tartalék 2000 k.-val 128,000 koronára; osztalékra 16,000 k. (16%), jótékony célra 800 k. fordított s a még fennmaradó 2709 k. 43 f. az 1901. évi nyeresemény számla javára hozatott át. Megválasztottak: aligazgatónak *Embery Árpád*, másod-aligazgatónak *Miskolczi Károly*, igazgatósági tagoknak: *Kovács Dániel*, *Gönczi Lajos*, *Gáspár Balázs*, *Farczady K. Lajos*.

A parajdi áll. iskola tanítótötelete a szegény tanulók felségelésére tegnap este tartotta meg utolsó fillérestélyét. Az estély műsora a következő volt: 1. Ének a növendékek által, *Kakucs György* tanító vezetése mellett. 2. A koldusasszony. Színmű egy felvonásban, írta *Várad Antal*. Előadták az intézet növendékei. 3. Szavalt *Orbók Gyula* tanító. 4. Zongorajáték *Véber Frida* és *Veress Bözske* által. 5. A kis szobrász. Színmű 1 felvonásban, írta *Muray Károly*. Előadták a növendékek. 6. Ének a növendékek által, *Kakucs György* tanító vezetése mellett. Végül tombolajáték volt.

A főreáliskola ifjúsága által a vármegyház dísztermében tegnap este tartott szineloadás a várakozásnak megfelelően sikerült. Makai, *Tudós* professzor *Hatvani* című verses vígjátéka került színre jó összevágó előadásban. A közönség részéről oly nagy volt az estély iránt az érdeklődés, hogy a jegyek az előadást megelőzőleg már napokkal korábban mind elkelték. A szereplők általában jól megállták a helyüket, s tőlük telhetőleg igyekeztek a rájuk bízott feleletnek eleget tenni. Hogy az előadás iránt oly nagyfokú érdeklődés mutatkozott, részben abban is leli magyarázatát, hogy az nálunk premier számba ment. A „*Tudós*” professzor *Hatvani*” vígjátékban Makai, a fiatal író gárda egyik legrokonszenvesebb és legtehetségesebb tagja, minden ambícióját és tehetségét harciba vitte. Drámai feldolgozásra becses anyagot vett a kezeibe, midőn a magyar Fausztot vitte a színpadra. Jókaik korrajzban, Arany balladában örökítette meg a debreczeni híres professzort. Hogy színpadra is rákerült professzor *Hatvani* ur, ezt most Makainak köszönhetjük. És a mai, idegeneket majmoló világban már az is dicséretet érdemel, hogy Makai hamisítatlan magyar alakot keresett darabjának és *Hatvani*-ban szerencsés kézzel fedezte fel azt. A közönség osztatlan tetszéssel fogadta a lelkes ifjúság által színrehozott darabot, s a szereplőket, kiknek természetesen erejükbe került a darab nehézségeivel megküzdeni, tapssal jutalmazta. Sajnálattal volt kénytelen közönségünk belenyugodni abba, hogy a jeles szerző, ki személyes megjelenését kilátásba helyezte, s a melyet e helyen már jeleztünk is, — az előadáson közbejött akadályok következtében nem jelenhetett meg. — A szindarab végeztével táncmulatság következett, a melyet csak a zsufolóság telt terem korlátozott.

A kerületi betegsegélyző pénztár 1900-ik évi számadását vettük. Az évi forgalom mindössze 7727 korona 05 fillért tesz ki. Ez összegből foghuzásra ment 660 kor., utazási költségekre 126.40 kor., az iroda kifestésére 30 korona, tisztviselők fizetésére 1430 kor., tiszteletdíjakra 1000 korona, nemzeti lobogóra 9.16 kor., irodai szerekre, fűtésre és világításra 83.98 korona, összesen 2696 korona 14 fillér. Az egyenleg mint hiány 2996 kor. 82 fill. Ezzel hisszük, hogy bebizonyítottuk e pénztár kulturmisszióját, hivatásának czélját.

Tenyészbika és üsző kiállítás. Az udvarhelymegyei Gazdasági egylet m. hó 28-án Székely-Kereszturon a földmívelési miniszter támogatásával messzeföldön híres bikakiállítását s a rákövetkező két napon vásárát megtartotta. Városunkból *Hollaki főispánnal*, mint a rendező bizottság elnökével egy-szerre utaztak a helyszínre dr. *Damokos Andor* e. vál. tag, *Hlatky Miklós* e. titkár és *Németh Albert* e. pénztárnok. A kiállítás 28-án délelőtt 10 órakor vette kezdetét. Mintegy 202 darab bikát hajtottak fel, amely szám a mult évihez képest némi esést mutat, azonban a minőségre nézve, annál határozottan jobbnak volt mondható. Az egyes ad hoc alakult juryk a díjakat a következőleg ítélték oda: I. csop.

100 holdon felüli tenyésztők 2–3 éves bika kiállítása (Az E. G. E. adománya): 1-ső díjat, 200 koronát *Sperker Ferencz* a „*Hunyadi*” nevű bikájával nyerte el. (Az állam adománya): 2-ik díj 150 kor., *Somogyi Albert*, 3-ik díj 150 kor. *Gáspár József*, 4-ik díj 100 kor. báró *Szentkereszty Pál*, 5-ik díj 100 kor. *Bárcaai Gyula*, 6-ik díj 50 kor. *Gyarmathy Dezső*, 7-ik díj 50 kor. *Bedő József*. II. csoport (100 holdon aluli birtokosok): 1-ső díj 100 kor. *Buksa Mózes*; 2-ik díj a) 80 kor. *Keresztély Márton*, b) 60 kor. *Kovács János*; 3-ik díj 50 kor. *Toásó Gergely*; 4-ik díj 50 kor. *Fekete József*; 5-ik díj 40 kor. *Nagy Gergely*; 6-ik díj 30 kor. (báró *Kemény Béla* adománya) *Botorok István*; 7-ik díj 30 kor. *Hegedüs Sándor*; 8-ik díj 30 kor. *Vas Ignác*; 9-ik díj 20 kor. *Nagy János*; 10-ik díj 20 kor. *Kornis József*; 11-ik díj 20 kor. *Egyedfi Gergely*. III. csop. (minden udvarhelymegyei község): 1. díj 40 kor. Sz.-Keresztur, 2-ik díj 30 kor. *Ujszékely*, 3-ik díj 20 kor. *Betfalva*, 4-ik díj 20 kor. *A-Siménfalva*, 5-ik díj 20 kor. *Martonos*, 6-ik díj 10 kor. *Tordátfalva*, 7-ik díj 10 kor. *Bikafalva*. A 8–12. díjak nem lettek kiadva. — Tenyész üszők kiállítása. I. csoport (3 évesek): 1 díj 50 kor., 4-ik díj 20 kor., 5-ik díj 10 k. nem lettek kiadva. 2-ik díjat 40 kor. *Mátéfi Áron* nyerte el; 3-ik díjat 30 kor. *Csona Lajos*. II. csop. (2 évesek): 1-ső díj 50 kor. *Csona Mózes*; 2-ik díj 40 kor. *László Domokos*. 3–5. díjak nem adtak ki. III. csop. (1 évesek): 1-ső díj 30 kor. *Szentgyörgyi Lajos*, 3-ik díj 20 kor. *Kis Albert*, 3-ik díj 20 kor. *Bokor Mihály*. 4–6. díjak nem lettek kiadva. — A díjak kiosztása után az ez alkalomra *Kereszturra* összejött illusztris társaság a *Walter-féle* vendéglőbe gyűlt össze társas ebédre. Az ebéd folyamán az első tószót *Hollaki főispán* mondotta *Darányi miniszterre*. Majd *Szomjas* min. biztos a vármegye közönségét éltette. *Ugron János* orszgy. képvis. az országos és az erdélyi gazdasági egyesületre köszöntött poharát. *Somogyi István* az egylet elnökét, az E. G. E. kiküldöttje a gazdaközönséget, *Sz. Szakáts* Péter kamarai titkár *Sperker Ferencz*-et, *Jessenszky Pál* az OMGE titkára *Hollaki főispánt*, *Jakabházi Samu* a vendégeket éltették. A vendégek közül számosan maradtak vissza a másnap, 1-én kezdetét veendő vásárra. *

Hol a vidámság? Erre a nehéz kérdésre az egyedüli helyes felelet az, hogy a vidámság ott van, a hol a „*Mátyás Diák*”-ot olvassák. A hol jóízű nevetés hallatszik, a hol elégedettséget lát tanyát, a hol a derű tanyázik, a hol a vő az anyósát is mosolygva nézi s hól az adóvégrehajtót is nevetve fogadják: ott a *Mátyás Diák* nem hiányzik. A *Mátyás Diák* *Murai Károly* szerkesztésében, a *Wodianer F.* és *Fiai* kiadásában jelenik meg és immár tizenharmadik évfolyamát futja. Előfizetési ára negyedévre 3 korona. A kiadóhivatal (Budapest, *Sarkantus-u. 3.*) mutatványszámot ingyen és bérmentve küld.

Általánosan elismerik úgy nálunk, mint külföldön, hogy a *Mauthner-féle* gazdasági- és kertimagnak gyakran háromszor akkora termést adnak, mint sok másféle magvak. Különösen impregnált csillagjegyű répamagjai ritkítják párjukat és össze nem tévesztendőek más utánzott hasonló védjegyű, de nem impregnált répamagokkal. A *Mauthner-féle* magok tehát felülmulhatatlanok és gazdáink csak helyesen cselekszenek, ha szükségletüket mindig *Mauthner-féle* magokkal fedezik.

Ki akar jó regényeket olvasni? A napi gondok mellett, fáradszó munka után kétségtelenül jól esik egy kis szívdertő szórakozás. Mi nyujthatna pedig kedvesebb szórakozást, mint egy-egy jó regény. A „*Budapest*” képes politikai napilap, mint tapasztaltuk, mindenkor nagy sulyt fektett arra, hogy érdekes regényei legyenek. De a „*Budapest*” más egyéb közleményeire is kiváló gondot fordít. Előfizetési ára egy óra 2 kor. Mutatványszámokat kívánatra bárki ingyen kaphat. Az előfizetések a „*Budapest*” kiadóhivatalához (Budapest, *Sarkantus-u. 3. szám*) intézendők.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

A Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

egy régi kipróbált háziszser, a mely már több mint 30 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmaztatik köszvénynek, csúznál és meghüléseknél.

Intés. Silányabb utáztatok miatt bevásárláskor mindig figyelemmel legyünk a „*Horgony*” védjegyre és a „*Richter*” üzégjegyre.

80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban ügyszólvan minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapest.

Richter F. Ad. és társa,
össz. és kir. udvari szállító, Rudolstadt.



Örök áron eladó

Patakfalvi határon **153 hold** tagosított birtok, 12 hold szép belsővel és csinos uri lakkkal együtt. Udvarhelyi határon **45 hold** tagosított birtok, a székhidja mellett a Csieser alatt.

Kossuth-utczában Simó János-féle vendéglő helyiség. „ „ mérnökiileg felmért (17 házhely).

Értekezni lehet **Balázs Sándor** földbirtokossal, lakik: **Ábránfalván**, u. p. Székelyudvarhely.

Bérbe adó lakosztály!! Dézsy Antal bethlenutcai házának emeletén egy lakrész ápril 24-től bérbeadó, mely áll: 4 szoba, konyha és mellékhelyiségekből. Értekezhetni tulajdonossal. A lakás megtekinthető.

Makulatura papiros métermázsánként 7 forintért kiadóhivatalunkban eladó.

Hotel

Frank-szálloda

utóda

Karres Sámuel
SEGESVÁR.

Ajánlja a tek. utazó uraknak, valamint a t. cz. közönségnek egészen újonnan berendezett szállodáját. Nagyon jutányos, olcsó szobák, kitűnő konyha, valamint tiszta erdélyi borok. — Minden vanatérkezésnél omnibusz és saját kocsik áll a t. cz. közönség rendelkezésére. — Szives pártfogást és tömeges látogatást kér.

BARTHA ANDRÁS czipésmester

Székelyudvarhelyt,
Kossuth-u. 21. (Zálogház mellett)

Ajánlja n. é. közönség szives figyelmébe a Kossuth-utca 21. sz. (Zálogház mellett) egész újonnan berendezett

férfi- és női készcipőraktárát

és üzlethelyiségét.

A legfinomabb anyagból a legkényesebb izlésnek is megfelelően készít kellő gyorsasággal, tartóssággal, pontossággal, jutányos árk mellett férfi-, női és gyermekekzipőket. Sokoldalú tapasztalataira támaszkodva, a n. é. közönség bizalmát és megrendeléseit kéri.

Sz. 25-1900.
végrb.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a székelyudvarhelyi kir. tvszék 1900. évi 7354. sz. végzése következtében dr. Kovács Mór ügyvéd által képviselt Székelyegyleti első takarékpénztár javára, Czerják Lajos és társai lokodi lakos ellen 180 kor. s jár. erejéig 1901. évi január hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 762 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: I. Czerják Lajos és neje 2 ló, 1 tehén, 2 borju, 1 szekér, 1 sertés, 1 fegyver; II. Sándor Gergely-nél 2 ló és 1 szekér; III. Balázs Mózesnél 2 tehén nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverések az oklándi kir. bíróság 1900. évi V. 439-2. sz. végzése folytán 180 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi aug. hó 28. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 99 k. 34 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Lokod községben alpereseknél leendő eszközlésére 1901. évi márczius hó 9-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érín-

tett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fogják adatni.

Amennyiben az elérverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Oklándon, 1901. február hó 14-én.

Pollak Ignác, kir. b. vh.

Fogorvos

PERL JÓZSEF

American Dentist

m. hó 22-dikén Udvarhelyre érkezett és e hó 6-áig Budapest szállodában rendel. — Készít műfogakat és légnymatu fogsorokat; végez mindenféle fogorvosi műtéteket.

Rendel délelőtt 9-12-ig és délután 2-5-ig.

Sz. 170-1901.
főisp.

Pályázati hirdetmény.

Udvarhelyvármegye törvényhatóságánál választás útján betöltendő következő állásokra hirdetek pályázatot:

1. Egy szolgabíró állásra, évi 2000 kor. fizetéssel és 400 kor. lakpénzzel. Az 1883. I. t.-cz. 5. §-ban előirt minősítés igazolandó.

2. Pénztári ellenőr állásra, évi 1800 kor. fizetéssel és 400 kor. lakpénzzel. Az 1883. I. t.-cz. 18. §-ban előirt minősítés igazolandó. A megválasztandó ellenőr legalább 1800 kor. biztosítékot letenni köteles.

Mindkét állásra pályázati határidő **f. évi márczius hó 12-ik napja**. A pályázati kérvények a megjelölt minősítést igazoló okmányokkal felszerelve, a kitűzött határidőn belül hozzám annál inkább benyújtandók, mivel az elkésletten vagy hiányosan felszerelve beérkező kérvények figyelembe nem vétetnek.

Udvarhelymegye főispánjától

Székelyudvarhelyt, 1901. évi február hó 26-án.

Hollaki Arthur, főispán.

Faeladási hirdetés.

A kecseti ref. egyháznak 43 öl jómínőségű tűzifája eladó, közvetlen a megyei út mellett a 14. és 15. számú km. fák közt a parajdi utvonalon. A vételárra nézve értekezhetni alulírottal.

Kecsetben, 1901. évi február 25-én.

Kis Pál, sz. gondnok.

Faeladási hirdetés.

A kecseti közbirtokosság, a tulajdonát képező erdők „A” üzemosztályában kihalásra kijelölt 400 drb tölgyfát, mely 266 m³ dongafa és padló deszkára alkalmas műfát és 798 m³ tűzifát tartalmaz, 1901. márczius hó 14-én délelőtt 10 órakor Kecset község házánál nyilvános szóbeli árverés és zárt írásbeli ajánlat útján elfogja adni.

Kikiáltási ár 3724 kor. azaz háromezerhétsházszonny négy korona, melynek 10%-a árverezni szándékozók által, az árverés megkezdése előtt, az árverést vezető kezéhez készpénzben befizetendő, illetve az írásbeli zárt ajánlathoz melléklendő.

A részletes becslés és árverési feltételek a korondi m. k. járási erdőgondnokságnál (Sz. Udvarhelyen) és alulírottánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kecsetben, 1901. február 25-én.

Menyhárt András, közbirt. elnök.

GÁZKÉSZÜLÉK GYÁRTÁSI VÁLLALAT

Mautner Adolf és Társai

Budapest, V., Arany János-utca 5. szám.

Acetylin vilagitási berendezések minden nagyságban.

Számos berendezés üzemben.

Calcium carbid eladás minden mennyiség legolcsóbb napi árban.

Árjegyzékek és költségvetések díjmentesen.

Szakképzett képviselők kerestetnek.

Számos elismerő nyilatkozat birtokában vagyunk.

A többek között berendeztük:

Öz. gróf Batthyány Józsefné, nagybirt. Felbár
Dr. Almássy László ügyvéd, Jászberény
Dr. Polgár Sándor, ügyvéd Gyöngyös
Takarékpenztár Esztergom
Község-háza Vojtek
Bikfalvi Testvérek, kereskedők Zilah
Löwy József és Tsa, likörgyár Besztercebánya
Trappista-kolostor Prijedor (Bosznia)
„Posavina”-szálló Brcka (Bosznia)
„Boena”-szálló Banjaluka (Bosznia)

Friedrich Sándor, vendéglős N.-Palánka
Haus Keresztély, vendéglős Hódcságh
Mezei Mór, vendéglős Munkács
Földváry István, vendéglős Uj-Gradiska
Frank Mórné és Tsa vasúti vendéglő Boglár
Wimmer Károly, vendéglős Bjelina (Bosznia)
Planer Ferencz, vendéglős Déva
Kónya Miklós, vendéglős Zilah
Kaszinó-egylet Nyirbátor
Weiser Berthold, vendéglős L.-Szt.-Miklós